

عنوان مقاله:

مسیرهای قابل دسترسی بعد از زلزله با استفاده از GIS (مطالعه موردی: شهر سیرجان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مجتبی مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران مدیریت ساخت، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران

محسن محمدی زاده - استادیار گروه مهندسی عمران، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین نقش های شبکه حمل و نقل پاسخگویی به وضعیت اضطراری در هنگام وقوع زلزله است. هدف پژوهش حاضر مسیرهای قابل دسترسی جهت تخلیه اضطراری مناطق سانحه دیده به پناهگاه و یا دسترسی امدادگران به منطقه آسیب دیده بعد از زلزله با استفاده از GIS پس از زلزله احتمالی در شهرستان سیرجان می باشد. این تحقیق، کاربردی و تحلیلی بوده که اطلاعات آن به شیوه میدانی، پرسشنامه ای گردآوری شده است. ابتدا ویژگی های منطقه مورد مطالعه با توجه به میزان لرزه خیزی را با استفاده از روشهای تحلیلی، ارزیابی شده سپس با استفاده از تکنیک های آماری در نرم افزار SPSS و روش وزن دهی در نرم افزار Arc GIS ارزیابی شده و مسیریابی بهینه شهر سیرجان شناسایی شده است. نتایج نشان داد که با ایجاد یک مدل مناسب و تحلیل دادهها مسیرهای اضطراری حمل و نقل، مراکز امداد، بیمارستان و آتش نشانی برای کمک رسانی مشخص شد و سپس یک نقطه به فاصله ۳,۱ کیلومتری از بیمارستان به عنوان محل حادثه در نظر گرفته شده است که با توجه به مسدود بودن مسیرها، مراکز امداد و بیمارستان جایگزین با ذکر مسافت و زمان مشخص شده است که برنامه ریزی مسیرهای جایگزین با حداقل زمان ممکن به امداد و نجات آسیب دیدگان پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

زلزله، مسیر بهینه، سیستم اطلاعات جغرافیایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959919>

